

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Canticvm Simeonis. Nunc dimittis. Luc. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Hæc est illa salus, quæ nos diro afferet hoste,
 E læua olorum surripietque manu.
 Hoc faciet motus sola pietate, fideque
 Quam nostris patribus pactus, auisque fuit,
 Scilicet ut iurata olim, testataque præstans
 Polliciti memorem se probet esse sui.
 Quo tandem hostili pulsa formidine, summo
 Mente ministremus liberiore Patri.
 Utque simul sanctè vitam iusteque per omnem
 Sese ante ipsius lumina quisque gerat.
 At tu parue Puer summi dicere Propheta
 Cunctaque vincētis quamlibet alta, Dei,
 Illius ante sacram faciem prænuntius ibis
 Venturo puras labe patare vias.
 Notitiam vitæ populo dabis, atque salutis,
 Qua veniam culpæ possit habere suæ.
 Idque per ima Dei pietatis viscera nostri,
 Nos quibus ex alto visitat ille polo.
 Quo procul exitij tenebris à luce fugatis,
 Tranquillæ liceat pacis inire viam.

CANTICVM SIMEONIS.

*Nunc dimittis.**Luc. 2.*

Nunc Domine haud quicquã recipi cū pace sub
 Iuxta promissi verba recusò tui. (vmbra
 Quippe meis oculis missam spectare salutem
 Contigit, oprati summa erat illa mei.
 Mundo omni, cunctisque palam mortalibus illam
 In commune tibi cura parare fuit.
 Lumen ut æternum illustrandis gentibus esset,
 Et decus Isacidis surgeret inde tuis.

HYMN